

De top als eindstation

Arbiters Ruperti en De Brito Roque in opmars

CAPELLENARE A/D IJSSEL •

Acht jaar geleden begonnen Clay Ruperti (23) en Sander de Brito Roque (23) met fluiten. Sindsdien behalen ze succes na succes. Komend seizoen zijn de Capellenaren te bewonderen in de topklasse, beloftencompetitie en hoofdklasse. En dat is als het aan Ruperti en De Brito Roque ligt niet hun eindstation.

JERGEN BIJMA

In 2004 schreven ze zich in voor de pupillencursus bij SVS. In sneltreinvaart wisten ze zich vervolgens naar de top van het amateurvoetbal te fluiten. Afgelopen seizoen waren Ruperti en De Brito Roque zelfs de nummers één en twee van het district op zondag. „Dus dan weet je dat de kans bestaat dat je promoveert, maar toch was het een hele mooie verrassing toen we het te horen kregen,” aldus Ruperti.

Het is een beloning na jaren hard werken. Al van jongs af aan wisten Ruperti en De Brito Roque dat ze later met een fluit op het veld wilden staan. „De jeugd wilde vroeger Zidane of Ronaldo zijn en ik wilde scheidsrechter worden,” kijkt De Brito Roque terug. „Eigenlijk vond ik voetbal helemaal niet leuk. Maar ik weet nog dat de hele familie naar Nederland-Belgie zat te kijken op het WK van 1998 en ik zat te tekenen. Opeens was er een hoop rumoer in de kamer nadat Kluitert de rode kaart kreeg van Collina. Dat zag ik en vond ik zo fascinerend. Ik ben vanaf dat moment voetbal en fluiten leuk gaan vinden.”

Beiden gaven er hun eigen voetballoopbaan voor op om zo hoog mogelijk actief te kunnen zijn als scheidsrechter. Het zorgde af en toe wel voor gefronste wenkbrauwen bij

Clay Ruperti (l) en Sander de Brito Roque. FOTO COR VOS

vrienden en familie. „De eerste vraag die je op een verjaardag krijgt is waarom je in godsnaam gaat fluiten,” zegt Ruperti. „Ben je dan zo slecht in voetballen? Dan probeer je het een beetje uit te leggen. Mijn ouders werden gek van me. Die heb ik wel honderd keer uit de kamer gestuurd met een rode kaart.”

Hun sterkste punt is naar eigen zeggen de rust die ze tijdens een wedstrijd uitstralen. „De wereld kan vergaan om het veld heen, maar wij blijven gefocust,” aldus Ruperti. „Fluiten is voor een heel belangrijk deel acteren. Je kan beter overtuigend een foute beslissing maken, dan dat je weifelend een goede beslissing neemt. Dat merken spelers gelijk en dan duiken ze bovenop je.”

Het zijn dan ook scheidsrechters die het zoveel mogelijk met hun per-

Clay Ruperti

‘Je moet niet als een boekhouder op het veld lopen’

soonlijkheid willen oplossen. „Communicatief ben ik vrij sterk en daar probeer ik mijn voordeel mee te doen,” aldus De Brito Roque. „Wat het verschil tussen ons is? Clay laat meer voetballen, maar dat is meer gevoel.” Ruperti: „Je moet niet als boekhouder op het veld gaan lopen.”

Afgelopen seizoen kreeg de arbiter in Nederland meer dan eens te

maken met geweld of bedreigingen. Zelf hebben Ruperti en De Brito Roque er geen ervaring mee. „Je krijgt het in de wedstrijd ook zelden mee wat er allemaal wordt geroepen langs de kant,” zegt De Brito Roque. „Maar als je je daardoor laat beïnvloeden, dan heb je geen leven. Dan moet je een andere hobby zoeken.”

Als het aan het duo ligt is de topklasse niet hun plafond. „Het doel is om in het betaald voetbal terecht te komen,” is Ruperti duidelijk. „Als we die lijn van de afgelopen jaren doortrekken, moet dat dan volgend jaar al gebeuren,” besluit hij met een glimlach. De Brito Roque: „Ik wil het beste uit mezelf halen en ik denk dat de topklasse dat nog niet is. We zullen allebei teleurgesteld zijn als we het betaald voetbal niet zouden halen.”